

DOMOVNÍK

č. 10 – LISTOPAD 2010

CITÁT MĚSÍCE: „Smutek jen stěží utopíš v alkoholu. Bývá totiž zatraceně dobrým plavcem.“

Lech PRZECZEK, česko-polský spisovatel, básník a aforista

Dále čtete:

- V Praze dražili Maruščin obraz (str. 3)
- Interview s otcem Kamilem Vichou (str. 4)
- Jak dopadla letošní fotosoutěž? (str. 5)

Reorganizace Krámku u Josífka byla potřebná a nevyhnutelná

Pracovníci Chráněných dílen sv. Josefa vytvořili vlastními silami nový interiér.

V poslední době se mezi lidmi v Charitě hodně mluví o Krámku u Josífka, který už se ale nejmenuje Krámkem u Josífka. Je to úplně jiný obchod a této změně předcházely tři hektické měsíce. Prázdninový výprodej, rekonstrukce, změna sortimentu a v neposlední řadě přesun vedoucí a prodavačky do Chráněné dílny ve Vlastovičkách.

Bývalý krámkem už není samostatným střediskem, přešel totiž pod Chráněné dílny sv. Josefa. Proč se tak stalo a bylo to nevyhnutelné? Takové a podobné otázky trápí některé Charitáky. O vyjádření jsme proto požádali zástupce ředitele a manažera Sekce chráněného zaměstnávání Tomáše Schaffartzika. „Situaci Krámku u Josífka jsme se zabývali dlouho. Každoroční dofinancování provozu činilo stovky tisíc korun, a to bylo už opravdu neúnosné. Takto žádné středisko fungovat nemůže. Navíc se v tomto případě jedná o naši vedlejší hospodářskou činnost, která by naopak měla přispívat na činnost hlavní, což jsou sociální a zdravotnické

služby a chráněné zaměstnávání,“ vysvětlil důvod reorganizace Tomáš Schaffartzik. Na druhou stranu zdůraznil, že zákazníci krámku byli se službami vždy spokojeni. „Je nutno oběma pracovnícím poděkovat za všechno to úsilí, za dobrou práci, kterou v Krámku u Josífka odvedly.“

Ekonomická stabilizace Krámku u Josífka byla jedním z hlavních cílů Charity Opava pro rok 2010. Možností, jak to udělat, bylo podle Schaffartzika více. Od výrazného snížení úvazků stávajících zaměstnankyň, přes totální změnu sortimentu, převedení pod některou z chráněných dílen až po ukončení prodeje a nabídnutí prostor do

nájmu. „Jako neoptimálnější se na konec jevílo převedení krámku pod Chráněné dílny sv. Josefa. V samotných dílnách se to však zpočátku neseťkalo s kladnou odezvou. K tomu došlo až po několikerém jednání, kdy jsme došli k rozhodnutí, že k 31. srpnu středisko Krámkem u Josífka končí, a to včetně názvu. Prodej budou zajišťovat vlastními silami již zmíněné Chráněné dílny sv. Josefa bez nárůstu mzdových nákladů.“

Tomáš Schaffartzik dále potvrdil plánovaný nástup nových zaměstnanců. Dle jeho slov budou Chráněné dílny sv. Josefa přijímat zdravotně postižené výhradně na dělnické pozice a na jejich mzdu přispěje Úřad práce. „Nemá to s provozem obchodu nic společného,“ dodal.

Nový obchod, který bude mít brzy i nový název, je v provozu teprve krátkou dobu. O tom, jaké další služby v současnosti nabízí, jsme již informovali. Udrželi se dosavadní trend tržeb, nebude podle Tomáše Schaffartzika potřeba tolika výjediných tržních akcí, což opět sníží náklady. Na jakákoli další hodnocení je zatím ještě brzy, jisté je jediné to, že tento radikální řez ušetří statisíce ročně, které lze využít na zkvalitnění sociálních či zdravotnických služeb nebo k podpoře chráněného zaměstnávání.

POZOR ZMĚNA!

Z důvodu dlouhodobé nemocenské nastává v obchodě na Kolářské ulici od 2. 11. 2010 do odvolání změna provozní doby. Otevřeno je vždy pondělí - pátek: 8 - 15 hodin.

••• Slovo ředitele

Půjčky - ano či ne?

Je listopad, do Vánoc sice zbývají ještě téměř dva měsíce, ale obchody už jsou plné vánočního zboží, včetně ozdobených stromečků. Každý den pak z poštovní schránky vytáhnou několik letáků, které nabízejí „výhodné“ spotřebitelské úvěry.

Toho období se všemi svými lákadly vystavuje lidem velkému tlaku. Pro nejednu rodinu je taková půjčka splněním představ o tom, jak Vánoce mají vypadat. Málokdo si ale uvědomí, že tudy vede cesta do pekla. Pracovníci Charity Opava, především v Občanské poradně a v Naději, středisku krizové pomoci, už dobře vědí, co bude následovat. V lednu a v únoru nás opět navštíví dav lidí, kteří nebudou moci své předvánoční půjčky splácet. Nejedni nesplácený spotřebitelský úvěr končí až exekucí. Jsme připraveni pomoci. Pokud lidé přijdou včas, lze mnohé zachránit, pokud však zaujmou pozici mrtvého brouka, přijdou o všechno. Jak už jsem řekl, pomůžeme, ale budeme mnohem raději, když se nenecháte nachytat.

Rád bych apeloval také na všechny zaměstnance Charity, aby se nenechali lákat. Nebankovní půjčky jsou výhodné vždy jen pro jednu stranu, a to pro tu, která půjčuje.

Jan HANUŠ, ředitel

+ LISTOPAD

Sportem ku zdraví

Duševně nemocní klienti Chráněného bydlení a následně péče mohou chodit jednou týdně zdarma do Městských lázní v Opavě. Tuto skvělou relaxaci umožnil jim a klientům dalších opavských organizací, zaměřených na sociální služby, předseda představenstva OSTROJ a.s. Vladimír Trochta, který schválil sponzoring pronájmu bazénu. Děkujeme!

- LISTOPAD

Rekonstrukce dosud nezačala

Přestože se již dlouho hovoří o rekonstrukci Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, zatím se nic neděje. Jak uvedl zástupce ředitele Tomáš Schaffartzik, je třeba vyměnit střešní okna, kterými zatéká. Z tohoto důvodu nejsou obsazeny tři byty, o které je z řad nevidomých velký zájem.

Zveme Vás k nákupu v supermarketu Terno v Opavě - Jaktáři

STALO SE

• Společný růženec

Jako každý rok v říjnu, tak i letos se zaměstnanci, dobrovolníci a přátelé Charity Opava sešli ke společné modlitbě růžence, která se uskutečnila 7. října v kostele svatého Vojtěcha.

• Nové lajny

Parkoviště v areálu Charity v Jaktarži počátkem října prohlédlo. Parkovací místa jsou opět zřetelná, mají totiž nové lajny. O to, aby byly rovné a dobře viditelné, se zasloužil František Chalupa.

• Hovořili o demenci

Druhá schůzka projektu „Máte doma seniora?“, která proběhla v říjnu, byla zaměřena na problém komunikace s lidmi postiženými demencí, kteří jsou v domácí péči. Na toto téma přednášela paní Červená, vrchní sestra gerontoddělení opavské psychiatrické léčebny. Vzhledem k tomu, že chorobami stáří, provázenými poruchami paměti, trpí stále více seniorů, není divu, že zájem lidí byl velký. Přednášky a následné diskuze se zúčastnilo přes dvacet osob.

• Sběrka šatstva

S velkým zájmem se setkala podzimní sbírka šatstva, kterou v říjnu uspořádala Naděje. Nepotřebné oblečení putovalo stejně jako při předchozích sbírkách do Diakonie Broumov. Během jednoho dne se podařilo naplnit tři vagony. Jak uvedla vedoucí Naděje Veronika Prchalová, nápor lidí byl opět velký a bylo třeba pomocníků. „Pomáhali nám vězňové z opavské věznice a přišlo také několik klientů. Moc jim děkuji, odvedli kus dobré práce.“ Lidé nepřiváželi jen staré šatstvo, také přispívali na jeho odvoz. Celkem se vybralo 25.157 korun. Dík!

KALENDÁRIUM

* **1. listopadu 1991** zahájila činnost Charitní ošetrovatelská služba v rodinách.

* **1. listopadu 1994** začala pracovat první keramická rehabilitační dílna Charity Opava.

* **V listopadu 1999** proběhla kolaudace a požeňování Rehabilitačních dílen v Jaktarži.

* **V listopadu 2003** se Iveta Dunková zúčastnila Abilympiády v Indii v oboru keramická tvorba.

* **V listopadu 2007** se Charita Opava zapojuje do komunitního plánování města Opavy.

Ředitel Charity Jan Hanuš se sešel s vyznamenanými dobrovolnicemi

Ředitel Charity Opava s Olgou Rampáčkovou a Annou Foldynovou.

Počátkem října se v salónu opavského Obecního domu sešel realizační tým Klubu svaté Anežky. Ředitel Jan Hanuš tady předal zakladatelkám Charity Opava a zasloužilým dobrovolnicím Olze Rampáčkové a Anně Foldynové ocenění za mimořádné charitní dílo. To jim u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly udělila Charita České republiky.

Slavnostního předávání cen v Praze se, bohužel, ani jedna z oceněných nemohla zúčastnit pro nával povinností. Vitální seniorky Olga Rampáčková i Anna Foldynová jsou vůdčími osobnostmi Klubu svaté Anežky, paní Olinka navíc hlídá vnoučata, paní Anička zase pečuje o nemocnou sestřenicí. Obě tak mají neustále napilno.

Posezení v kruhu přátel u kavičky a švestkového dortu, které inicioval

ředitel Jan Hanuš, ale neodmítly a netajily se tím, že jim udělalo radost. Kromě slavnostního certifikátu o udělení ceny za mimořádné charitní dílo obdržely také mobilní telefony a dárky, které se budou hodit v kuchyni. Když paní Anička uviděla silikonovou pečicí formu, hned slíbila, že v ní co nejdříve upeče svou vyhlášenou ořechovou buchtu a přinese okoštovat.

Jak paní Olga, tak paní Anna byly z

celé té slávy trochu rozpačité. S nehranou skromností nechtěly ani na chvíli připustit, že dělají něco mimořádného. „Tuto cenu by měla dostat celá opavská Charita. To, co dělám, dělám proto, že mám ráda lidi a chci aby byli spokojeni. Nikdy by mě ani nenapadlo, že bych za to měla jednou dostat nějakou cenu...“, řekla Anna Foldynová. Stejně reagovala i Olga Rampáčková.

Obě však ocenily, že jim pan ředitel připravil takové pěkné překvapení. „Paní Olinku a paní Aničku mám ráda a nesmírně si jich vážím pro jejich celoživotní postoje, nezištnou práci pro druhé a lidskost. Když už se nemohly zúčastnit slavnostního ceremoniálu, přál jsem si jim to dle možnosti vynahradiť a jestli se to povedlo, tak z toho mám radost,“ uvedl ředitel Jan Hanuš.

Setkání probíhalo v příjemné atmosféře. Hovor se brzy proměnil na neformální pracovní debatu. Ředitel Jan Hanuš si tak mohl udělat obrázek o tom, co se v Klubu svaté Anežky právě děje a kam klub směřuje. Vyslechl si, co členky realizačního týmu těší, co je trápí a vydvihl, že Klub svaté Anežky je jediným klubem seniorů v Opavě, který od A do Zet připravuje pro své členy programy a jehož základna je kompaktní a pravidelně se každý týden schází. Sám také osazenstvo informoval o nejnovějších událostech v Charitě a o tom, co se v nejbližší době chystá.

Charitní chráněné dílny byly plné dětí

Děti přiznaly, že o existenci a poslání Charit předtím nikdy neslyšely.

Neobvykle živo bylo nedávno v Chráněných dílnách sv. Josefa. Na exkurzi tady byly dvě třídy osmáků ze Základní školy Tomáše G. Masaryka ve Fulneku.

Jak uvedla učitelka Jana Víchová, děti mají předmět výchova ke zdraví, který se svým způsobem dotýká také problematiky handicapovaných osob. Během návštěvy opavské Charity a jejích chráněných pracovišť tak měly možnost přesvědčit se na vlastní oči, že zdravotně postiže-

ní mohou najít životní uplatnění, pracovat a cítit vlastní důstojnost. Většina z dětí nikdy předtím o existenci Charity vůbec neslyšela. „Slovo charita samozřejmě znám, ale mám to spojeno s pořádáním dobročinných koncertů. Nevěděl jsem, že je to nějaká organizace, která se stará

o nemocné, staré a postižené lidi,“ přiznal jeden z chlapců. A ačkoli se žáci seznámili jen se zlomkem toho, co opavská Charita nabízí, měli toho na vstřebání dost a bylo vidět, že je všechno zajímavé. To ocenila i vedoucí Chráněných dílen sv. Josefa Eva Žídková, která je provedla dílnami a poskytla vyčerpávající výklad. „Měla jsem dobrý pocit z toho, že nemluví zbytečně. Občas tady chodí školy na exkurze, ale to bylo poprvé po dlouhé době, co se pubertální děti s takovým zájmem vyptávaly. Dnes mladí řeší všechno přes počítač, tak není divu, že jim do oka padl náš vyšívací stroj. Vyšije to, co se mu naprogramuje,“ uvedla Eva Žídková. Kluci a holky se tak brzy shlukli okolo krejčího Petra Bírského, který měl dovoleno vyšít každému jeho jméno.

Spokojenost byla vidět i na učitelce Janě Víchové: „Jsmo rádi, že jsme mohli exkurzi absolvovat právě tady. Je zde krásné pracovní prostředí, příjemní lidé a ta úžasná atmosféra, která tu panuje, nás zasáhla okamžitě, když jsme vstoupili do šicí dílny. Je vidět, že tady jsou velmi dobré vztahy.“

V Praze dražili Maruščin obraz

Maruška Hamburgová, jednadvacetiletá nevidomá malířka a obyvatelka Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách, si stále užívá svých pět minut slávy... Má za sebou velmi úspěšné období, kdy okusila i to, jak chutná úspěch.

Účinkovala v televizním pořadu Klíč, své obrazy vystavovala v Praze a výstavu ji u příležitosti 14. výročí založení Domu sv. Cyrila a Metoděje uspořádali i ve Vlastovičkách. Psalo se o ní v novinách. Nedávno pak Marie dostala pozvání na Benefiční večer Nadace Artevide, který se uskutečnil 13. října v Kaiserštejnském paláci v

Praze. Nadace se zabývá podporou nevidomých dětí a během benefičního večera proběhlo také veřejné malování nevidomých malířů a dražba jejich obrazů. Jak jinak, dražil se i obraz Marušky. Vysněná a milovaná Praha! Mája, o kterou se její rodiče nezajímali a vyrůstala po dětských domovech, zde prožila nejdlejší část svého ži-

vota. Dosud ji s hlavním městem pojí silná osobní pouta, a přestože se jí ve Vlastovičkách líbí, netají, jak ráda by se do Prahy vrátila. Lze to pochopit. Maruška je nadaná malířka a pokud by žila v Praze, mohla by udělat kariéru. Svou cestu do Prahy prožívala proto velmi emotivně. Jak prozradila Anička Vaňková, která ji na benefiční večer doprovázela, jen co Mája vystoupila z vlaku a nasála pražský vzduch, prohlásila, že se už nevrátí.

„Benefiční večer byl krásný, ale myslím, že daleko víc si Maruška užívala další den, kdy jsme se procházely Prahou. Mája si dala svůj oblíbený hamburger, zašly jsme na Karlův most, na Pražský hrad a podívaly jsme se do chrámu sv. Víta. Hodně pak na mě zapůsobila návštěva školy a internátu Jaroslava Ježka, kde Mája žila. Přivítání s vychovatelkami a učitelkami bylo spontánní a dojemné. Nechyběly ani slzičky radosti,“ uvedla Anna Vaňková, která z Prahy nakonec opravdu jela sama. Ale ne proto, že by Maruška myslela vážně své prohlášení o tom, že se už nevrátí. Jen si pobyt prodloužila a zbytek týdne pobývala u své bývalé vychovatelky paní Barešové, která ji v dětství nahrazovala mámu.

Klienti Radosti s chutí sportovali a vítězili

Sportovních her, které se již tradičně konaly na půdě Základní školy Slezského odboje v Opavě, se v říjnu zúčastnili i klienti naší sociálně terapeutické dílny Radost. Nebyla to ale jediná sportovní akce, v níž mohli prokázat svou tělesnou zdatnost. Společně s rodiči si totiž 20. října zahráli i bowling.

Sportovní hry proběhly 7. října. Radost se jich účastní každoročně, většina klientů totiž tuto základku kdysi absolvovala. Dosud jsou v častém kontaktu s bývalou ředitelkou Vandou Janečkovou, která za nimi chodí do Charity. Pravidelnou výukou jim pomáhá udržet si už dříve nabyté vědomosti, jako čtení, psaní a počty. Přestože tentokrát došlo k malému nedopatření a informace o konání her dorazila na poslední chvíli, nikdo ani na okamžik ne-

zaváhal. Osmnáctičlenná skupina klientů se navzdory tomu, že vůbec netrénovala, rozhodla zkusit štěstí. Soutěžilo se ve třech disciplínách, a to skok z místa do písku, vrh medicinbalem a běh na padesát metrů. Sportovci pak byli rozděleni podle věku do dvou kategorií.

Pro klienty Radosti dopadly hry úspěchem. V kategorii starších obsadili první tři místa Radim Katerinec, Jaroslav Vltavský a Radim Beinhauer. „Bylo to fajn, já

doma ryju na zahradě, tak jsem silný a proto se mi daří i ve sportování,“ popsal své pocity Jarek, který byl celkově druhý. Spokojeni byli všichni, pro každého byla nachystána taška s dárky a mnohé potěšilo, že si mohli povykládat se svými bývalými učitelkami. Nejvíce se radovala Ilonka. Od doby, co vyšla ze školy již uběhla dlouhá doba, a proto byla překvapená, že si její třídní učitelka ještě pamatovala. Na bowlingový turnaj, který si Radost uspořádala 20. října v Bowlandu na Solné ulici, přišli i někteří z rodičů klientů. „Byl to dobrý nápad. Kdysi jsme s Jirkou chodili na bowling pravidelně, tak jsme uvítali možnost jít si zase zahrát. Myslím, že se to líbilo všem. Děcka měla radost z každého hodu a i když jsme byli rozděleni do dvou družstev, vzájemně jsme si fandili. Byla jsem také ráda, že jsem se mohla setkat i s dalšími maminkami a popovídat si s nimi, protože běžně se zase tak často nevidáme,“ uvedla Františka Chudíková, maminka Jirky. Zároveň zdůraznila, že přestože šlo o turnaj, výsledky nebyly nakonec vůbec důležité. Hlavně šlo o zábavu – a ta se vydařila.

Stane se

• Občanská poradna otevírá dveře

Ve čtvrtek 11. listopadu se v Občanské poradně na Kylešovské ulici 10 uskuteční Den otevřených dveří, a to od 13 do 15 hodin. Program bude rozdělen na dvě části. Nejprve se uskuteční přednáška na téma nájemního bydlení. Jak uvedla Lucie Vehovská vypíchnuty budou nejpálčivější problémy, které trápí nejen klienty Občanské poradny. Mohou postihnout kohokoli. Druhá polovina programu bude patřit dotazům a diskuzi.

• Slavnostní vernisáž

Organizátoři fotosoutěže „Můj svět“ srdečně zvou na slavnostní vernisáž, která se uskuteční ve čtvrtek 18. listopadu v 15 hodin. Velkoformátové fotografie budou vystaveny do konce roku v prostorách Minoritského kláštera naproti vchodu do Denního stacionáře pro seniory na Masarykově ulici v Opavě. K dostání zde bude rovněž kalendář na rok 2011, který je symbolickým průvodcem prvními třemi ročníky oblíbené fotosoutěže, kterou pro zaměstnance a dobrovolníky Charity České republiky pořádá Charity Opava.

• Den sociálních služeb

V pondělí 4. listopadu se v Malých Hošticích uskuteční Den sociálních služeb. Akci pořádá Sekce sociálních služeb, začíná ve 14 hodin a je určena sociálním pracovníkům a pracovníkům v sociálních službách Charity Opava. Zahájí ji přednáška o přístupu k lidem s psychickým onemocněním a poté přijde na řadu Workshop. Pozván je také ředitel Jan Hanuš.

Napsali o nás

• Tvůrčí dopoledne

Charitní mateřské centrum Neškola pořádá ve středu 27. října a v pátek 29. října tvůrčí dopoledne pro všechny děti, které mají v těchto dnech prázdniny. Budou se zabývat výrobou dárečků pro blízké se Tříkrálovou sbírkou, které pak koledníci budou rozdávat lidem. Materiál i další potřeby k tvorbě jsou připraveny zdarma. Bude stačit, když si školáci přinesou svačinku.

Opavský a hlúčinský deník,
22. října 2010

„Víra a válka? Nejméně ateistů je v zákopech,“ říká vojenský kaplan otec Kamil Vícha, který se nedávno vrátil z Afgánistánu

V úterý 9. listopadu bude v pastoračním středisku Minoritského kláštera vyprávět o své misi v Afgánistánu vojenský kaplan otec Kamil Vícha. Jeho cesta ke kněžství nebyla přímočará. Vyučil se, udělal si večerní průmyslovku a měl v úmyslu stát se učitelem. Z pedagogické fakulty však přešel na teologii. „Počítali jsme, že se ožení a jeho rozhodnutí nás překvapilo, samozřejmě, že mile...“ pověděla nám otcova maminka Marie Víchová, která se později musela vyrovnávat s tím, že její syn, coby vojenský kaplan, půjde i do války. „Odevzdala jsem ho do rukou Božích a pod ochranu Panny Marie. Když se má něco stát, stane se to třeba doma v obýváku,“ přiblížila nám statečná máma své pocity. Otec Kamila jsme se ptali především na jeho afgánskou misi, nechť je tedy rozhovor s ním pozvánkou na jeho přednášku, kterou vřele doporučujeme.

* Kdy jste se rozhodl, že budete knězem? Co vás k tomu motivovalo?

Rozhodnutí stát se knězem? No, to zrálo tak různě v různých vlnách a postupně, až uzrálo. Dětství jsem měl jako každý jiný kluk, hrál jsem si na zloděje, na četníky a na vojáky a zažíval různá dobrodružství. Měl jsem štěstí. V domě kde, jsem vyrůstal, byla dobrá parta dětí přibližně stejného věku a v kostele tomu bylo podobně. Vzpomínám na výborné kaplany, kteří se hodně věnovali nám ministrantům a také na společné výlety se schólou, v níž byla pěkná děvčata. V pubertě a v dospívání jsme jezdili na vandry, chodili tančit, modlili se, pomáhali v kostele a dělali spoustu dalších věcí. Mé rozhodnutí ovlivnilo hodně lidí, seznam by byl velmi dlouhý a nerad bych na někoho zapomněl.

* Bylo to hned odpočátku pevné rozhodnutí, nebo jste se o tom s někým radil? S kým?

Odpočátku? Spíš jsem si říkal, že to zkusím a když bude Bůh chtít, tak to třeba dopustí. No, myslím že má velkou toleranci a mysl pro humor.

* Jak došlo k tomu, že jste dnes vojenským kaplanem?

Je to už pár roků nazpět. Kolega končil v armádě, a tak několik měsíců před svým odchodem se poohlížel po někém, kdo by šel místo něj. Nabídl mi tuto možnost a já ji přijal jako jakousi výzvu. A už jsem čtvrtým rokem v armádě.

* Na kolika misích jste byl a kde?

Zatím jsem byl na dvou misích. První se uskutečnila ve druhé polovině roku 2008 v Kosovu. Na

druhé jsem byl letos v provincii Logar v Afgánistánu a trvala od února do srpna.

* Jaké bylo první setkání se skutečnou válkou. Byl jste na ni připraven? Pocítil jste strach?

Myslím, že to není pro nikoho nic příjemného. Ve válečném konfliktu si i ti největší dobrodruzi uvědomí, že nejsou nesmrtelní. A jsou okamžiky, kdy je člověku jasné, že přes sebe-

a protože přitom sedí na zemi, tak také koberce do nich. Do osmnácti škol jsme koupili učebnice. Na den žen a později během povodní jsme nakoupili a rozdávali potravinové balíčky a další potřebné věci.

* Dostal jste se někdy do bojové akce? Musel jste v Afgánistánu někomu udělit poslední pomazání? A zažil jste tam i něco pěkného?

Do bojové akce jsem se naštěstí nedostal. Jen jednou na jedné předsunuté základně, kde jsem byl navštívit naše a americké vojáky, jsme byli večer napadeni a následovala zhruba hodinová přestřelka. Nikdo ale nebyl zraněn. Byla to regulérní střelba z obou stran s jasným úmyslem. V tu chvíli to není zrovna příjemné, když si uvědomíte, že to prostě není cvičení a že vás opravdu chtějí trefit a zastřelit. Poslední h o

* Co vlastně vojenský kaplan dělá? Jsou mezi vojáky spíše věřící nebo ateisté? Nebo se ve válce modlí o svůj život každý, ať už věří nebo ne?

Nejdůležitější je být s vojáky. Při všem co dělají, při práci, odpočinku, sportu... Z toho vyplývají různé činnosti a aktivity. Patří tady též péče o knihovnu, přednášková činnost, promítání filmů a spolu s dalšími pořádání různých soutěží a turnajů. Co se týče víry, jsou vojáci průřezem naší společnosti. Vždy je jich pár věřících, kteří chodí pravidelně na bohoslužby a ostatní mají k víře různé přístupy. Ale rozhovorů na toto téma jsem vedl dost. A později když se bezpečnostní situace zhoršovala, tak otázky o hodnotě života a o víře byly častější. Jeden voják mi sám říkal že nejméně ateistů je v zákopech.

* Jak relaxujete, máte nějaké záliby nebo koníčky?

Snažím se odpočívati aktivně, takže sport, fyzická práce, knihy, sem tam dobrý film, výlet do přírody a podobně.

* Jak dlouho hodláte zůstat vojenským kaplanem? Co vás čeká v nejbližší době?

Zatím nevím, jak dlouho vojenským kaplanem zůstanu. Závazek mám ještě na čtyři roky a co bude potom, to ví asi jen Bůh a já se nechám překvapit...

* Děkujeme za rozhovor

**KLUB SVATÉ ANEŽKY
zve na přednášku
vojenského kaplana otce
Kamila Víchy**

**na téma
AFGÁNISTÁN**

**Akce se uskuteční v úterý
9. listopadu 2010
v 16 hodin
v pastoračním středisku
fary kostela sv. Ducha**

větší vůli toho moc neovlivní a vše může být dílem vteřiny a náhody, že už prostě nebude muset nic řešit. Na některé věci se jednoduše připravit nedá. Člověk si je může promyslet a uvažovat o nich, ale až skutečně přijdou, tak teprve zjistí, co to s ním dělá.

* Když jste jel začátkem letošního roku do Afgánistánu, uspořádal jste sbírku pro školská zařízení... Kolik jste vybral a co jste za tyto peníze pořídil?

Díky velké štědrosti mnoha dárců jsme vybrali 18.774 amerických dolarů a k tomu několik tun školních, hygienických a dalších potřeb. Za peníze jsme koupili několik stanů, aby se děti měly kde učit,

jedno zranění, naštěstí však nebylo vážné.

* Ocitnete-li se ve válce, jste výhradně knězem nebo musíte být i vojákem?

Podle Ženevských konvencí má kaplan status nebojovníka, je tedy na úrovni zdravotníka. To je sice pěkně v konvenčních konfliktech, ale v konfliktech typu Afgánistánu, kde jde spíše o partyzánskou válku, se moc pravidla a konvence ze strany Talibanu nedodrží. Takže kaplan má stejně jako zdravotníci osobní zbraň, kterou může použít na sebeobranu. Jinak jsem se učil spíše ze zvědavosti a sportu zbraně ovládat a vyzkoušel jsem si všechny, které jsme tam měli.

Skončil čtvrtý ročník fotosoutěže „Můj svět“

Autoři sto čtyřiceti čtyř portrétů a sto tří snímků na téma „Umíme si hrát“ se ucházeli o vítězství ve fotosoutěži pro zaměstnance a dobrovolníky Charit z celé republiky, nazvané „Můj svět“. Charita Opava pořádala letos už její čtvrtý ročník.

Porota ve složení Jindřich Štreit, Jiří Siostrzonek a Štefan Gúber to neměla vůbec jednoduché. Zhodnotit 247 fotografií, z nichž se většina vyznačovala silným poselstvím a velkou kvalitou, bylo i pro slavného fotografa a pedagoga Institutu tvůrčí fotografie Jindřicha Štreita pořádným oříškem k rozlousknutí. „Fotek je víc než loni a jsou lepší,“ chystal se za hlavu už po první selekci. Štefan Gúber, který

na tomtéž institutu získal bakalářský titul, s ním souhlasil. „Člověk při výběru nemůže moc uvažovat, je nutno spolehnout se na první instinkt, říci si - to ano, to ne... Když se začne přemýšlet, vředy se najde spousta argumentů proč kterou fotografii zařadit do užšího kola a nakonec zjistíte, že můžete jet znova,“ přiblížil složitosti rozhodování Štefan Gúber. Poté, co bylo konečně vybráno, vyznal se

Jindřich Štreit jak je poctěn tím, že může soutěž porotovat od samého začátku, vidět jak se vyvíjí a kam směřuje. „Fotosoutěž „Můj svět“ je velmi důležitá a je třeba ji podporovat. Zachycuje mnohé sociální jevy ve společnosti a dává nahlédnout do prostředí, v němž se pohybují hlavně handicapovaní či sociálně vykořenění lidé. Je důležité, že tito lidé tady jsou a je-li toto sdělení obohaceno o umělecký rozměr, tím lépe...“

Vítězem v obou kategoriích se stal Martin Holík z Charity Olomouc. Ve fotosoutěži „Můj svět“ nebo-

doval poprvé a jeho snímky jsou zveřejněny také v kalendáři na rok 2011, mapujícím předchozí tři ročníky. K dostání bude při slavnostní vernisáži nejzdařilejších fotografií, která se uskuteční ve čtvrtek 18. listopadu v 15 hodin v prostorách Minoritského kláštera v Opavě. V kategorii „Portrét“ se umístil jako druhý Martin Židek, dobrovolník Charity Opava a jako třetí Michal Selinger z Oblastní charity Sušice. V kategorii „Umíme si hrát“ byla druhá Katka Bogdanová z Charity Třebíč a třetí Iva Hahnová z Charity Opava.

Kategorie „Portrét“

Kategorie „Umíme si hrát“

••• Inzerce Charity

Poděkování

• Za nábytek

Chtěli bychom poděkovat dárcům za nábytek, který věnovali pro středisko Chráněného a podporovaného bydlení. Srdečný dík patří paní Marii Alešové za noční stolky, peřináč a šatní skříň, paní Havlíkové za sedačky, křesla a konferenční stůlek a paní Růžene Honové za ledničku. Moc si vaši pomoci vážíme.

Kateřina VÍCHOVÁ,
Chráněné bydlení

Zaznamenali jsme

• Masáže v sobotu

Wellness centrum zavádí v nové masérně na Kylešovské ulici sobotní provoz, a to v dopoledních hodinách. Jedná se výhradně o zdravotní masáže a zájemci se musí předem objednat na tel.: 605 443 222.

• Setkání v Orlovně

Sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení pořádá ve čtvrtek 25. listopadu výroční setkání všech pracovníků sekce v Orlovně ve Stěbořicích. Pozvání jsou také hosté z řad spolupracovníků a dobrovolníků. Kromě pracovních záležitostí bude prostor i k zábavě a sportu. K dispozici bude posilovna a proběhne ukázka masáží.

••• Listárna Domovníka

Dopisy do Vlašoviček

Milá paní Kubesová, nejprve děkuji za Váš dopis a Vlaštofku. Děkuji též za pozvání na Vaši oslavu, která byla 28. září. Již jste mě dříve zvala na různé oslavy u Vás, ale je to daleko a nyní jsem přes rok sám (manželka loni v květnu zemřela). Mám jen důchod, tak moc peněz není. V srpnu jsem se přestěhoval do menšího bytu (2+1) též kvůli nájemnému – je zde menší. Vydajů je už tak mnoho, mám dojem, že jsem Vám již dříve psal, že jsem již 20 let v důchodu, ale ještě několik let

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v listopadu

Šťěstí, zdraví – Pán Bůh s Vámi. Narozeniny radostně ať prožijete, číši vína vypijete a do dalších let, ať Vám patří svět. Toto srdečné přání zasíláme zaměstnancům, kteří v listopadu oslaví své narozeniny. Jsou to: **Dana ČERNÁ, Jan GAJDEČKA, Štefan GÜBER, Kateřina HANKOVÁ, Irena CHAMULOVÁ, Marie CHMELOVÁ, Tomáš KRÁČALÍK, Marie KREUZBERGEROVÁ, Štefan KURINEC, Bohuslav LEIFERT, Bohuslav MASARYK, Michaela MOŠOVÁ, Danuše ONDERKOVÁ, Veronika PRCHALOVÁ, Ludmila SLANINOVÁ, Marie SOBKOVÁ, Marie ŠTEFKOVÁ a Ludmila TESAŘOVÁ.** Blahopřejeme!

* Hodně štěstí, žádné vrásky, další roky plné lásky a s úsměvem na tváři, ať se všechno vydaří. Dne 4. listopadu oslaví své narozeniny naše **Verunka PRCHALOVÁ.** Všechno nejlepší přejí

Radka, Romana, Lucka a Katarína

* Na stole dort a ve váze kytice – přejeme zdraví a štěstí co nejvíce. Svě narozeniny v listopadu oslaví **Irena CHAMULOVÁ, Marie KREUZBERGEROVÁ, Marie SOBKOVÁ, Dana ČERNÁ a Štefan GÜBER.** Všechno nejlepší přejí.

Zaměstnanci Chráněné dílny sv. Josefa

Škola křesťanského života

V listopadu bude zahájen šestiletý formační kurz „Škola křesťanského života a evangelizace“. Probíhat bude v Ostravě a je určen všem věkovým kategoriím. Výuka je rozdělena vždy do tří víkendů a jednoho prázdninového týdne v roce. Účastníci se budou v prvním roce vzdělávat v základech víry z pohledu Abraháma, Davida a Panny Marie, ve druhém roce se pak seznámí se základy učednictví, s Božím slovem a Duchem svatým. Třetí rok bude ve znamení osvobození od hříchu, čtvrtý rok bude patřit společenství a tématem pátého je přímluvná modlitba, evangelizace a modlitba chval. V šestém roce se bude probírat teologie vnitřního života. První setkání se uskuteční ve dnech 19. až 21. listopadu, přihlášky je možno zasílat do 11. 11. 2010 na adresu privoz.farnost@centrum.cz, telefonicky: 555 130 507. Víra není podmínkou.

••• Info servis

Informujeme

• Bazální stimulace v Mraveněčku

Zaměstnanci denního stacionáře pro děti s kombinovanými vadami Mraveněček chtějí svým klientům poskytovat ty nejkvalitnější služby. Proto se neustále vzdělávají, a to především v pedagogicko-ošetřovatelských technikách. Nedávno byli Lubomír Blecha, Eva Dubová, Jana Konopková, Jiřina Kremserová a Hana Staňková proškoleni v oblasti bazální stimulace a jejího praktického využití u handicapovaných osob s těžkými změnami ve smyslovém vnímání, hybnosti a komunikaci. Bazální stimulace přispívá k vnímání vlastního těla a rozvoji identity, umožňuje vnímání okolního světa, zvládnutí orientace v prostoru a čase a zlepšuje funkce organismu. Školení zaměstnanců Mraveněčku bylo financováno z minigrantu Nadace Arcelor Mittal Ostrava. Šek na 20 tisíc korun převzal v červnu z rukou Augustine Kochuporampila, generálního ředitele a člena představenstva společnosti Arcelor Mittal ředitel Jan Hanuš.

• Ředitel v Jihlavě

Ředitel Charity Opava Jan Hanuš se v Jihlavě zúčastnil celostátní konference na téma „Kam kráčí zdravotní péče v Charitě - odbornost, kvalita a celistvost“. V diskuzi vystoupil s příspěvkem o systému ISO, který máme zaveden. Jak nás ředitel Jan Hanuš informoval, z rozhovorů s ostatními účastníky konference vyplynulo, že o zavedení certifikace ISO uvažují i v dalších Charitách.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava.

Jsem pracoval a pak částečně vypomáhal v nové zdejší lékárně. Možná příští rok, jestli Pán Bůh dá, se k Vám vypravím na nějaké to výročí. Letos hodlám ještě zajet za svou známou ku Mělníku. Tak na tři dny. Teší mě, že si na mne vzpomínáte s „Vlašovičkou“, rád si ji přečtu a vzpomínám na Vás všechny. Výtisky si pečlivě schovávám. Zatím končím s pozdravem

Mil. Solařík, Luby

Vážená paní Evičko a ostatní, posílám Vám pár korunek, ať máte aspoň na to nejdůležitější.

š. Mám pořád nějaké vydání, přivezli nám auto koksů a auto dřeva, a ani nevím, co zaplatit dřív. Také v kostele jsou sbírky, jeden velebníček odcházel, druhý přišel a tak se snažím je podpořit jak se dá. Také v rodině mám různé výdaje. Jeden vnuk má svatbu a ještě je jich deset. Snad časem pošlu víc. Mám ráda Opavu, jezdila jsem tam čtyři roky na sdružení do hotelové školy. Pak si ještě holka udělala titul Mgr. Nejhorší pro ni byly ty jazyky. Ani nevím, proč Vám to píšu, máte dost svých starostí...

Emílie Janků, Horní Lideč

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!